

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Б.. 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б.. ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,

в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Диана Узунова
Божана Манасиева

при участието на секретаря Мария Стоилова-Въкова
като разгледа докладваното от Росица Бункова Въззивно наказателно дело от
частен характер № 20221200601018 по описа за 2022 година

Пред Окръжният съд производството по делото е образувано по въззивната
жалба на адв.Р., в качеството му на повереник на частния тъжител и
граждански ищец К. М. М. и е за проверка на невлязлата сила присъда №
906586 от 31.05.2022 год., постановена по нчхд № 165/2021 год. по описа на
РС Б..

С цитираната присъда Р.онният съд е признал подсъдимите Ю. К. С. и Д. Л.
С., непълнолетен, роден на 03.03.2005 г., но е могъл да разбира свойството и
значението на извършеното и да ръководи постъпките си и двамата от Б.. за
невиновни в това, че на 15.08.2020г. около 15.00ч. в съучастие като
съизвършители са причинили на К. М. М. с постоянен адрес село Р., общ. Б..
лека телесна повреда, изразила се във временно разстройство на здравето,
неопасно за живота, извън случаите по чл. 128 и чл. 129 от НК, като деянието
е извършено при условията на неизбежна отбрана, за да се защитят от
непосредствено противоправно нападение отбраняващите се С.и чрез
причиняване вреди на нападателя К. М. в рамките на необходимите предели,
заради което и на основание чл. 304 от НПК вр. чл. 12, ал.1 вр. с чл. 130, ал.1
вр. с чл. 20, ал.2 от НК и във вр. с чл. 63, ал.1 от НК за Д. С., ги е оправдал по
така повдигнатото им обвинение. С атакуваната присъда РС е отхвърлил като
неоснователен предявения от тъжителя К. М. срещу подсъдимите Ю. К. С. и
Д. Л. С. – солидарно, граждански иск за сумата от 10 000 лв. за обезщетение
на причинени от деянието неимуществени вреди и законна лихва върху
сумата.

Недоволен от така постановената присъда останал частния тъжител М., който чрез повереника си във въззивната жалба твърди, че атакуваната присъда противоречи на материалния и процесуален закон, поради което и следва да бъде отменена. След изготвяне на мотивите от решаващия съд, адв.Р. е представил и допълнение към жалбата си, в което мотивира доводите си за отмяна на атакуваната присъда. Твърди, че присъдата е постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на разпоредбата на чл.305,ал.3 от НПК, тъй като РС не е обсъдил противоречията между гласните доказателствени средства, както и защо е кредитирал едни от тях, а други-не. На второ място се твърди, че атакуваната присъда е необоснована, тъй като неправилно е прието, че подсъдимите са действали в условията на неизбежна отбрана, тъй като според повереника е установено по несъмнен начин, че подсъдимата Ю. С. първа е нанесла удар на тъжителя, а за подсъдимия Д. С. е доказано, че е продължил да нанася удари на пострадалия дори и след като вече не е имало непосредствена опасност нито за неговата майка, нито за него. Моли атакуваната присъда да се отмени от въззивната инстанция, която да постанови нова, с която да признае подсъдимите за виновни в извършване на престъплението, в което са обвинени и да се уважи предявения граждански иск за неимуществени вреди и алтернативно на това- да се отмени присъдата и делото да се върне на РС за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения.

В съдебно заседание частния тъжител не се явява, представлява се от адв.Р., който поддържа изцяло жалбата си и допълнителните доводи към нея, както и направените искания.

Подсъдимите, редовно призовани не се явяват и се представляват от защитника – адв.А.. Последната намира, че присъдата на РС е правилна и законосъобразна, а жалбата- неоснователна. Мотивира твърдението си с доводи за напълно изяснена фактическа обстановка от РС, въз основа на която е постановен верен извод за оправдаване и на двамата подсъдими, поради това, че са действали при условията на неизбежна отбрана по смисъла на чл.12 от НК. Пледира въззивната жалба да бъде отхвърлена.

Окръжният съд, в настоящия състав, след като взе в предвид изложеното във въззивната жалба и допълнението към нея, становищата на страните и събраните доказателства и след като извърши цялостна проверка на атакуваната присъда и извън основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбите на чл.313 и чл.314,ал.1 от НПК, намира следното:

Въззивната жалба на адв. Р. в частта, съдържаща искане за отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила е основателна, поради което и тези доводи следва да бъдат обсъдени преимуществено преди останалите възражения за нарушение на материалния закон.

Абсолютно задължение на съда е да изложи мотиви за взетото си решение / в случая присъда/, тъй като това задължение произтича от нормата на чл.34 от

НПК. От своя страна разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК императивно сочи какво следва да бъде съдържанието на присъдата, както и това, че в мотивите следва да се посочат правни съображения за взетото решение, както и кои факти и въз основа на кои доказателства съдът е приел за установени, да анализира доказателствата, да обсъди противоречията, ако има такива, след което да постанови правни изводи за съставомерните признаци на деянието, като се мотивира защо ги приема или не. Нарушаването на това изискване опорочава по съществен начин присъдата, тъй като абсолютно неясна остава волята на Ронния съд за взетото решение. В конкретиката на настоящия казус частния тъжител К. М. е повдигнал обвинение срещу двамата подсъдими- Ю. С. и непълнолетния ѝ син- Д. С. по чл.130, ал.1 от НК, като съдът с разпореждане е дал ход на тъжбата и съобразно правомощията си е квалифицирал деянието по чл.130, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК. В хода на съдебното следствие пред решаващия съд са разпитани свидетели, които условно са образували две групи относно изясняване на обстоятелството кой е бил инициатор на инцидента и кой е посегнал първи да удари / извън показанията на И. Д. и Л. Ч. и двете служителки в заведение „Р.“, които нямат нито родствена, нито близка връзка с някоя от страните и които не са видели това/. Останалите свидетели са или роднини или близки на всяка една от страните и дават показания, за това кой кого е удрял и кой е започнал боя, които си противоречат. Така едната група се формира от свидетелите- А. М.а, Д. Ц. и К. М.а- все от компанията с която тъжителя е бил в заведение „Р.“, а другата- И. М., М. М., З. и Д. Б. и Л. С.. Независимо от това, че показанията на свидетелите от тези две групи си противоречат, Ронният съд в мотивите си не е обсъдил тези противоречия по важен въпрос, кой е започнал боя, което от своя страна е съществено, тъй като е станало и основание за взетото решение, че двамата подсъдими са действали при условията на неизбежна отбрана. Вместо доказателствен анализ в мотивите на съда се съдържа подробен преразказ на показанията на всеки един от свидетелите, както и изброяване на останалите доказателства, без те да се анализират и съдът да посочи каква е волята му относно кредитирането на едните, а не даване вяра на тази част от тях които твърдят, че тъжителя първи е ударил Ю. С., след което е започнал боя между тримата- тъжител и двамата подсъдими, тъй като описвайки фактическата обстановка, съдът е приел точно това, което в последствие в правните изводи го е мотивирало и да приеме, че двамата подсъдими са действали при условията на неизбежна отбрана, послужило и като основание за оправдаването им. ТР.на е практиката на върховната инстанция и в съответствие с нормата на чл.348, ал.3 т.2 пр.1, че липсата на мотиви е съществено процесуално нарушение, представляващо основание за отмяна на атакуваната присъда, тъй като е и отстранимо при връщане на делото за новото му разглеждане от друг състав на същия съд.

С оглед на всичко изложено, при констатиране от настоящата инстанция съществени процесуални нарушения от РС, които са отстраними от същия, но не и от въззивната инстанция, налице са основанията на чл.334 т.1 във вр. с чл.335, ал.2 във вр. с чл.348, ал.3 т.2 пр.1-во от НПК, поради което и съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА присъда № 906586 от 31.05.2022 год., постановена по нчхд № 165/2021 год. по описа на РС Б..и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____